

اثر عصاره ورمی کمپوست و ورمی کمپوست جامد بر ظهور و پارامترهای رشد گیاه اسفرزه (*Plantago psyllium*)

فاطمه مردانی^{۱*} و ریحانه عموآقایی^۱

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۶/۲۸؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۸/۲۹)

چکیده

در این پژوهش، ابتدا آزمایشی جهت بررسی تأثیر غلظت‌های مختلف عصاره ورمی کمپوست (۲۰، ۴۰، ۶۰، ۸۰ و ۱۰۰ درصد) روی شاخص‌های جوانه‌زنی بذر و رشد دانه‌رست اسفرزه در ظروف پتری انجام شد. در آزمایش دوم، اثر ورمی کمپوست جامد در چهار سطح (صفر، ۲۵، ۵۰ و ۷۵ درصد حجمی) روی شاخص‌های ظهور و رشد گیاهچه در یک آزمایش گلدانی در گلخانه مورد بررسی قرار گرفت. نتایج آزمایش اول نشان داد که ۲۰ و ۴۰ درصد عصاره ورمی کمپوست سبب افزایش ظرفیت جوانه‌زنی، شاخص جوانه‌زنی، طول ریشه‌چه، طول ساقه‌چه و بنیه طولی اسفرزه شد و میانگین زمان ظهور و زمان رسیدن به ۵۰٪ جوانه‌زنی را کاهش داد. در آزمایش دوم، تیمار با ۲۵٪ ورمی کمپوست جامد باعث افزایش شاخص‌های ظهور گیاهچه (انرژی، نرخ، شاخص و ضریب ظهور) و بنیه وزنی تر گردید و میانگین زمان ظهور را کاهش داد. از طرفی، ۲۵ و ۵۰ درصد ورمی کمپوست جامد باعث افزایش معنی‌دار کلروفیل *a*، *b*، کل و کاروتنوئید گیاهچه‌های سه‌ماهه و شاخص‌های رشد گیاهچه‌های سه‌ماهه نسبت به شاهد شد. غلظت‌های زیاد ورمی کمپوست جامد و یا عصاره آن موجب کاهش این پارامترها گردید. از نتایج حاصل از این پژوهش می‌توان نتیجه گرفت که اثر ورمی کمپوست بر جوانه‌زنی بذر و رشد گیاهچه اسفرزه وابسته به غلظت آن می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: شاخص جوانه‌زنی، شاخص‌های ظهور، کاروتنوئید

مقدمه

اسفرزه با نام علمی *Plantago psyllium* گیاهی یک‌ساله، راست، کوچک و کرک‌دار با برگ‌های متقابل است. دانه‌های این گیاه بیضوی کشیده، قهوه‌ای متمایل به سیاه، درخشان و براق می‌باشد (۱). امروزه، علاوه بر مصارف سنتی، عرصه‌های جدیدی در زمینه صنعت و پزشکی برای اسفرزه باز شده و کشت آن در برخی نقاط جهان به صورتی وسیع و تخصصی انجام می‌شود (۱۰). پوست دانه اسفرزه اغلب در کاهش

سطح قند خون در افراد دیابتی مؤثر است (۳). دانه‌های اسفرزه برای درمان اوره خون، سرفه، فشار خون بالا، کاهش گرمای بدن، تولید ادرار در موارد ادم (خیز)، بهبود عملکرد دستگاه ادراری و درد در هنگام ادرار، رفع یبوست، سوزاک، تب، سوء عملکرد دستگاه گوارش، آب مروارید، قرمزی، تورم، حساسیت به نور و همچنین رفع اختلالات ریه (با ایجاد خلط و عطسه) و نیز گیاه کامل برای مسمومیت و باز شدن قلب استفاده می‌شود (۲۰).

در دهه‌های اخیر، تولید در کشاورزی متکی به مصرف

۱. گروه زیست‌شناسی، دانشگاه شهرکرد

*: مسئول مکاتبات، پست الکترونیکی: fmardany14@yahoo.com

ترکیبات شیمیایی، به منظور کسب عملکرد زیاد، بوده که علاوه بر ایجاد مشکلات عمده و آلودگی محیط زیست، این مواد مانع بزرگی در دست‌یابی به تولید پایدار می‌باشند (۳۷). به همین جهت، سیستم‌های کشاورزی ارگانیک می‌توانند به عنوان جایگزینی برای سیستم‌های رایج کشاورزی جهت تولید پایدار در نظر گرفته شوند. لذا، بسیاری از کشورهای تولید کننده داروهای گیاهی، ترکیبات گیاهی را که از طریق کشت ارگانیک یا بیودینامیک تولید شده باشند، ترجیح می‌دهند (۱۵).

طی تلاش برای دست‌یابی به کشاورزی پایدار، فناوری جدیدی پدیدار شده که در آن دامنه وسیعی از بقایای زائد کشاورزی، خانگی و صنعتی می‌تواند به وسیله فعالیت کرم‌های خاکی به محصول با ارزشی به نام ورمی‌کمپوست تبدیل شود، که امروزه استفاده از آن به عنوان یک کود آلی در کشاورزی در حال افزایش است (۱۳). استفاده از این کود، به علت داشتن خصوصیات مانده تخریب‌ناپذیر، قدرت جذب و نگهداری زیاد عناصر معدنی و آزاد سازی تدریجی آنها و نیز ظرفیت قابل توجه نگهداری آب، در کشاورزی پایدار جهت بهبود رشد و کیفیت محصولات زراعی و باغی بسیار متداول می‌باشد (۸). همچنین، باعث بهبود مقاومت گیاهان به بیماری‌ها و آفات می‌شود (۲۴). تعویض قسمتی از خاک زمین با مقادیر مختلف ورمی‌کمپوست با منسایهای متفاوت، افزایش قابل توجه جوانه‌زنی، رشد و گل‌دهی در شرایط آزمایشگاهی و گلخانه‌ای در گیاهان زینتی و سبزی‌ها از قبیل گل جعفری، گوجه‌فرنگی (۹) و فلفل (۵) را سبب شد. همچنین، در غلظت ۷۵٪ در گیاه *Impatiens wallerana* پارامترهای رشد شامل سطح برگ، ارتفاع بوته و وزن تر و خشک هوایی و اندام‌های زیرزمینی افزایش یافت (۶). در مطالعه‌ای، بهترین نتایج در رشد و مورفولوژی گیاه گوجه‌فرنگی در بیشترین میزان ورمی‌کمپوست (۵۰، ۷۵ و ۱۰۰ درصد) به دست آمد (۱۹). علاوه بر مزایای فیزیکی و شیمیایی، کاربرد ورمی‌کمپوست

به طور مطلوب بر اسیدیته خاک، جمعیت میکروبی و فعالیت آنزیمی خاک تأثیر دارد (۲۳) و با فعالیت شبه هورمونی موجب افزایش تعداد ریشه و در نتیجه بهبود جذب مواد غذایی و رشد و نمو گیاه می‌شود (۲). افزایش رشد گیاه به تعدیل ساختار خاک، دسترسی به آب، افزایش قابلیت دسترسی به عناصر غذایی میکرو و ماکرو، تحریک فعالیت میکروبی، افزایش فعالیت آنزیم‌های مهم یا تولید سوبستراهای آغاز کننده رشد گیاه بستگی داشته که با تغییر ویژگی‌های فیزیکی، شیمیایی و میکروبیولوژیک در محیط رشد گیاه در نتیجه به کارگیری ورمی‌کمپوست حاصل می‌شود (۳۲)، به طوری که تیمار با اسیدهای هومیک مشتق شده از ورمی‌کمپوست، رشد گوجه‌فرنگی و خیار را افزایش داد (۸).

بنابراین، با توجه به مزایای استفاده از ورمی‌کمپوست و نیز اهمیت گیاه دارویی اسفرزه، این پژوهش به منظور بررسی اثر ورمی‌کمپوست بر ظهور و رشد اولیه گیاه اسفرزه طراحی و اجرا گردیده است.

مواد و روش‌ها

این پژوهش در قالب دو آزمایش انجام شد. آزمایش اول در ظروف پتری در طرحی کاملاً تصادفی با ۳ تکرار انجام شد. آزمایش دوم در گلدان، در محیط گلخانه، در طرحی کاملاً تصادفی و با ۵ تکرار بررسی شد. جزئیات این آزمایش‌ها به شرح زیر می‌باشد.

بررسی جوانه‌زنی و رشد دانه‌رست در پتری دیش

بذرهای مورد استفاده در این پژوهش از استان اصفهان، شهرک امید، شرکت کشاورزی گیاه گستر تهیه شدند و ورمی‌کمپوست مورد استفاده از شرکت سروش سبز تهیه و توسط آزمایشگاه تحقیقاتی آب و خاک شهرکرد آزمایش شد که مشخصات کیفی آن در جدول ۱ آمده است.

طی آزمایش اول و به منظور تهیه عصاره ورمی‌کمپوست، ۳۰۰ گرم ورمی‌کمپوست جامد در یک لیتر آب به مدت ۵ روز

جدول ۱. خواص و ترکیب عناصر در ورمی کمپوست استفاده شده در آزمایش

هدایت الکتریکی (dS/m)	pH	مواد خثی شونده (%)	کربن آلی (%)	نیتروژن کل (%)	فسفر کل (%)	پتاسیم کل (%)	مس (mg/kg)	روی (mg/kg)	منگنز (mg/kg)	آهن (mg/kg)
۳/۱۵	۸/۰۴	۱۱	۳۲/۱۶	۳/۶	۰/۲۵	۱/۰۸	۱۰/۶۳	۷۸/۶۸	۲۸/۵۴	۵۶/۱۷

* هدایت الکتریکی در عصاره ۱ به ۵ اندازه گیری شده است.

زمانی که درصد جوانه زنی بیش از ۵۰٪ بوده و p_1 و p_2 درصد جوانه زنی در زمان های t_1 و t_2 می باشند.

شاخص جوانه زنی از رابطه ۴ به دست آورده شد:

$$[4] \quad \text{Germination Index} = \sum Ni / ti$$

که Ni تعداد بذر جوانه زده در روز ti است.

همچنین، دانه رست های حاصل از هر تیمار در همان شرایط رشد کردند و پس از ۱۲ روز، طول ریشه و ساقه دانه رست برای هر تیمار اندازه گیری شد. در پایان، بنیه طولی از حاصل ضرب طول کل دانه رست (مجموع طول ریشه و ساقه) $\times$ درصد جوانه زنی نهایی محاسبه شد.

بررسی ظهور و رشد گیاهچه در گلخانه

این آزمایش در قالب طرح کاملاً تصادفی با چهار سطح حجمی ورمی کمپوست جامد (صفر، ۲۵، ۵۰ و ۷۵ درصد) و در ۵ تکرار انجام شد و درصد ظهور در گیاهچه ۲۰ روزه و رشد و میزان رنگیزه های فتوسنتزی در گیاهان سه ماهه اندازه گیری شد. بذرهای کوچک اسفرزه به تعداد ۱۰۰ عدد در گلدان های حاوی خاک بدون ورمی کمپوست (شاهد) و نیز خاک هایی که حاوی ۲۵، ۵۰ و ۷۵ درصد ورمی کمپوست بودند کاشته شدند. گلدان ها در شرایط گلخانه، با طول روز ۱۲ ساعت، طول شب ۱۲ ساعت، دمای روز و شب به ترتیب ۲۸ و ۲۵ درجه سلسیوس و رطوبت نسبی ۵۰٪ قرار داده شدند و هر دو روز یک بار آبیاری شدند. تعداد نشاهای ظهور کرده هر روز در گلدان ها یادداشت شد، تا زمانی که تقریباً در همه آنها میزان ظهور نشاها ثابت شد. این دوره آزمایش ظهور نشا حدود ۲۰ روز طول کشید. از روی نتایج

خیسانده شد. در روز ششم، عصاره ورمی کمپوست در چندین مرحله صاف شد و عصاره خالص تهیه گردید. با افزودن آب به این عصاره، غلظت های ۲۰، ۴۰، ۶۰، ۸۰ و ۱۰۰ درصد حجمی تهیه شد.

کلیه ظروف پتری و کاغذ صافی قبل از شروع آزمایش اتوکلاو شدند و همچنین بذر ها با محلول ۰/۱ مولار وایتکس ضد عفونی شدند. در هر پتری، ۴۰ عدد بذر کوچک اسفرزه قرار داده شد و در دمای روزانه ۲۵ درجه سلسیوس و رطوبت ۵۰٪ قرار گرفتند و پتری ها با محلول های فوق آبیاری شدند. این آزمایش در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۳ تکرار انجام شد. تعداد بذر های جوانه زده روزانه شمارش گردید. پس از ۲۰ روز، میزان جوانه زنی نهایی شمارش گردید. ظرفیت جوانه زنی (Germination capacity) از رابطه ۱ محاسبه شد (۱۷):

$$[1] \quad GC = 100(n / N)$$

که n تعداد بذر های جوانه زده و N تعداد کل بذر های زنده و قادر به جوانه زنی می باشد.

میانگین زمان جوانه زنی (Mean germination time) از رابطه ۲ محاسبه شد:

$$[2] \quad \text{MGT(days)} = (N_1 \times T_1 + (N_2 - N_1) \times T_2 + (N_3 - N_2) \times T_3 + \dots) / n$$

که $N_1, N_2, \dots$ تعداد بذر های جوانه زده در روز اول، دوم و ...، $T_1, T_2, \dots$ روز های شمارش و n مجموع شمارش کلی است. زمان رسیدن به ۵۰٪ جوانه زنی (T_{50}) از رابطه ۳ به دست آورده شد:

$$[3] \quad T_{50} = [(t_p - t_i) \times 50\% + (p_p t_p - p_i t_i)] / (p_p - p_i)$$

که t_1 زمانی است که درصد جوانه زنی کمتر از ۵۰٪ بوده، t_2

از ظهور، به ۵۰ گیاه در هر گلدان کاهش داده شد. برای این منظور، سعی شد تا نشاهای تقریباً همسان در گلدان‌ها باقی بمانند. در پایان ماه سوم بعد از کاشت، طول و سپس بلافاصله وزن تر ریشه و بخش هوایی با ترازو (با دقت تا دو رقم اعشار) اندازه‌گیری شد. آنگاه به مدت ۲۴ ساعت در پاکت‌های کاغذی در آون در دمای ۶۰-۷۰ درجه سلسیوس قرار داده شدند و سپس وزن خشک ریشه و بخش هوایی نیز به دست آمد. همچنین، قطر ساقه و ریشه در ناحیه زیر یقه با استفاده از کولیس و طول و عرض برگ به وسیله کاغذ میلی‌متری در ماه سوم اندازه‌گیری شد.

در پایان ماه سوم، برگ‌ها جدا شده و میزان کلروفیل a، کلروفیل b، کلروفیل کل و کاروتنوئید اندازه‌گیری شد. به این ترتیب که ابتدا ۰/۱ گرم از برگ‌های تازه سر شاخه‌های اسفرزه وزن شده و با استون ۸۰٪ در هاون چینی ساییده شدند. مخلوط به دست آمده با کمک کاغذ صافی و قیف درون لوله آزمایش صاف گردید و با استون ۸۰٪ به حجم ۱۰ میلی‌لیتر رسانده شد. سپس، جذب محلول‌ها با اسپکتروفتومتر (مدل ۵۶۲۵ UNICAM UV/VIS) در طول موج‌های ۴۷۰، ۶۴۵، ۶۶۳ نانومتر (برای کلروفیل) و ۴۸۰ نانومتر (برای کاروتنوئید) اندازه‌گیری شد. از استون ۸۰٪ به عنوان محلول شاهد استفاده شد. با کمک روابط زیر، کلروفیل a، b، کلروفیل کل و کاروتنوئید (شامل کاروتن و گرانوفیل‌ها) محاسبه گردید. اندازه‌گیری کلروفیل (روابط ۹، ۱۰ و ۱۱) با روش آرنون (۴) و کاروتنوئید (رابطه ۱۲) با روش لیختن‌تالر (۲۱) انجام شد.

$$Chla = \frac{((12/7 \times A_{663}) - (2/69 \times A_{645})) \times V}{1000 \times W} \quad [9]$$

$$Chlb = \frac{((22/9 \times A_{645}) - (4/93 \times A_{663})) \times V}{1000 \times W} \quad [10]$$

$$Total\ Chl = \frac{((20/2 \times A_{645}) + (8/02 \times A_{663})) \times V}{1000 \times W} \quad [11]$$

$$Car = (100 \times A_{470} - 1/82 Chla - 85/02 Chlb) / 198 \quad [12]$$

به دست آمده مقادیر شاخص ظهور، میانگین زمان ظهور، ضریب ظهور، نرخ ظهور و بنیه وزنی نشا محاسبه شدند. میزان ظهور نهایی، تعداد نشاهای ظاهر شده در هر گلدان در روز بیستم از کاشت را نشان می‌داد. انرژی ظهور به صورت درصد کل دانه رست‌های ظهور کرده در روز چهارم پس از کاشت نسبت به کل دانه‌های کاشته شده محاسبه شد (۳۴). شاخص ظهور از فرمول ۵ محاسبه گردید (۳۳):

$$\text{شاخص ظهور} = \frac{\text{تعداد دانه رست ظهور در کرده روز اول}}{\text{اولین روز شمارش}} + \frac{\text{تعداد ظهور دانه رست ظهور کرده در آخرین روز}}{\text{آخرین روز شمارش}} \quad [5]$$

میانگین زمان ظهور از رابطه ۶ محاسبه شد (۱۴):

$$MET = \frac{\sum Dn}{\sum n} \quad [6]$$

که n تعداد دانه‌های جدیداً جوانه زده در روز D، D روزهای پس از کاشت و $\sum n$ همان ظهور نهایی است. ضریب ظهور از نسبت درصد ظهور نهایی (FE) به میانگین زمان ظهور در هر تیمار به دست آمد (۱۷):

$$\text{Emergence coefficient} = \frac{FE}{MET} \quad [7]$$

نرخ ظهور از فرمول ۸ محاسبه گردید (۲۲):

$$\text{Rate of emergence} = RE = \sum_{i=1}^n \left(\frac{N_i}{D_i} \right) \quad [8]$$

که N_i تعداد نشاهای ظهور کرده در فاصله دو شمارش و D_i روز شمارش می‌باشد.

بنیه وزنی نشا در گیاه ۲۰ روزه از حاصلضرب وزن تر و خشک ریشه و ساقه درصد ظهور نهایی محاسبه شد (۷).

اثر ورمی کمپوست بر پارامترهای رشد و رنگیزه‌های فتوسنتزی

به منظور اندازه‌گیری پارامترهای رشد (قطر ساقه و ریشه و طول و عرض برگ) و نیز رنگیزه‌های فتوسنتزی گیاهان سه‌ماهه اسفرزه، تعداد ۱۰۰ بذر کاشته شده در گلدان‌ها، بعد

جدول ۲. اثر رقت‌های مختلف عصاره ورمی کمپوست بر برخی شاخص‌های جوانه‌زنی بذر و رشد دانه‌رست‌های اسفرزه

تیمار	ظرفیت جوانه‌زنی (درصد)	شاخص جوانه‌زنی (تعداد در روز)	میانگین زمان جوانه‌زنی (روز)	T50 جوانه‌زنی (روز)	بنیه بر مبنای طول نشا	طول ریشه (سانتی‌متر)	طول ساقه (سانتی‌متر)	نسبت طول ریشه به ساقه (سانتی‌متر)
۰	۸۰ c	۱۸/۵ c	۳/۵۷ b	۱/۸۶ b	۵۷۳ b	۴/۲۵ a	۲/۹۳ c	۱/۴۵ a
۲۰٪	۹۴/۱ ab	۲۳/۲ b	۲/۳۹ c	۱/۱۱ c	۷۷۰ a	۴/۱۷ a	۴/۱۷ a	۱/۰۳ b
۴۰٪	۹۸/۶ a	۲۶/۱ a	۲/۱۷ c	۱/۰۴ c	۷۸۲ a	۴/۱۶ a	۳/۹۲ a	۱/۰۲۴ b
۶۰٪	۸۹/۱ bc	۲۱/۲ bc	۲/۵۶ c	۱/۲۵ c	۵۹۱ b	۳/۲۳ b	۳/۴۲ b	۹۴ c
۸۰٪	۸۰/۸ c	۱۷/۳ c	۳/۳۳ bc	۱/۸۴ b	۴۵۹ c	۲/۲۵ c	۲/۸۱ cd	۸۰ c
۱۰۰٪	۷۵ d	۱۲/۲ d	۵/۲۲ a	۲/۱۵ a	۲۹۱ d	۱/۲۷ d	۲/۶۲ d	۴۸ d

میانگین‌های دارای حروف متفاوت در هر ستون، بر اساس آزمون دانکن در سطح احتمال ۵٪ دارای تفاوت معنی‌دار می‌باشند.

روش تجزیه آماری

برای تجزیه واریانس داده‌های به‌دست آمده از این آزمایش از نرم‌افزارهای SAS ver ۹/۰۱ و Excel- ۲۰۰۷ استفاده شده است. مقایسات میانگین با آزمون دانکن انجام گرفته است.

نتایج

اثر عصاره ورمی کمپوست بر جوانه‌زنی و رشد دانه‌رست اسفرزه

جدول ۲ اثر رقت‌های مختلف عصاره ورمی کمپوست بر شاخص‌های جوانه‌زنی و رشد دانه‌رست اسفرزه را نشان می‌دهد. بر طبق داده‌های این جدول، بیشترین ظرفیت جوانه‌زنی و شاخص جوانه‌زنی و از طرفی کمترین میانگین زمان جوانه‌زنی و زمان رسیدن به ۵۰٪ جوانه‌زنی (T₅₀) در رقت ۴۰٪ حجمی ورمی کمپوست به‌دست آمد. وجود مقادیر بیشتر عصاره ورمی کمپوست در مرحله آب‌نوشی، شاخص‌های فوق را کاهش داد، به طوری که در تیمار ۶۰٪ با تیمار شاهد تفاوت معنی‌داری نداشت و در غلظت ۸۰ و ۱۰۰ درصد عصاره ورمی کمپوست این شاخص به طور معنی‌داری کمتر از شاهد بود. همچنین، بیشترین میزان بنیه طولی دانه‌رست در غلظت‌های ۲۰ و ۴۰ درصد به‌دست آمد و در غلظت‌های بیشتر (۱۰۰٪) به طور معنی‌داری نسبت به شاهد کاهش یافت.

طول ریشه دانه‌رست در تیمارهای ۲۰ و ۴۰ درصد عصاره ورمی کمپوست تفاوت معنی‌داری با شاهد نداشت و در غلظت‌های بیشتر عصاره به طور معنی‌داری نسبت به شاهد کاهش یافت. همچنین، طول ساقه دانه‌رست در تیمارهای ۲۰ و ۴۰ درصد نسبت به دیگر تیمارها افزایش یافت و در غلظت ۱۰۰٪ به طور معنی‌داری نسبت به شاهد کاهش یافت. در تیمار ۱۰۰٪ عصاره، طول ریشه ۸۸٪ و طول ساقه ۱۱٪ نسبت به شاهد و نسبت ریشه به ساقه نیز به طور معنی‌داری نسبت به شاهد کاهش یافت.

اثر ورمی کمپوست بر ظهور گیاهچه اسفرزه

آزمایش واریانس داده‌های مربوط به شاخص‌های ظهور (جدول ۳) نشان داد که اثر تیمار ورمی کمپوست بر شاخص‌های انرژی ظهور، نرخ ظهور، میانگین زمان ظهور، شاخص ظهور، ضریب ظهور و بنیه وزنی‌تر در سطح احتمال ۱٪ و بر ظهور نهایی و بنیه وزنی خشک در سطح احتمال ۵٪ معنی‌دار بوده است. بررسی اثر سطوح مختلف ورمی کمپوست بر شاخص‌های ظهور نشان داد که بیشترین میزان انرژی ظهور، شاخص ظهور، ضریب ظهور، نرخ ظهور و درصد ظهور نهایی در تیمارهای ۲۵ و ۵۰ درصد ورمی کمپوست به‌دست آمده است و در تیمار ۷۵٪ میزان این شاخص‌ها تفاوت معنی‌داری با شاهد نداشت. همچنین، کمترین میانگین زمان ظهور در تیمار ۲۵٪

جدول ۳. آزمایش واریانس داده‌های حاصل از اثر ورمی‌کمپوست بر شاخص‌های ظهور گیاهچه اسفرزه

منبع تغییرات	درجه آزادی	ظهور نهائی (%)	انرژی ظهور (%)	نرخ ظهور (تعداد در روز)	میانگین زمان ظهور (روز)	ضریب ظهور (درصد)	شاخص ظهور (تعداد در روز)	بنیه بر مبنای وزن خشک	بنیه بر مبنای وزن تر
ورمی کمپوست	۳	۳۶۰*	۷۲۰**	۲۸/۷**	۷/۳۰**	۳۲/۹**	۲۲/۶**	۳۴/۹*	۵۶۶۴**
خطا	۱۶	۹۸/۷	۲۷/۸	۲/۲۱۴	/۰۸۹	۳/۴۵	۲/۷۱	۷/۹۸	۸۶۹
ضریب تغییرات		۱۲/۴۵	۱۵/۳۴	۱۲/۷۳	۴/۰۹	۱۷/۵۶	۱۳/۸۴	۵۹/۵۲	۲۳/۹۷

** و * به ترتیب معنی‌دار در سطوح احتمال ۱٪ و ۵٪

جدول ۴. اثر مقادیر مختلف ورمی کمپوست بر شاخص‌های ظهور گیاه و بنیه گیاهچه ۲۰ روزه اسفرزه.

تیمار	ظهور نهائی	ظهور	انرژی ظهور	نرخ ظهور	میانگین زمان ظهور	ضریب ظهور	شاخص ظهور	بنیه بر مبنای وزن خشک	بنیه بر مبنای وزن تر
۰	۶۹b	۲۱ c	۸/۹۵ b	۷/۹۶ a	۵/۴۰ c	۹/۳۲ c	۲/۹۶ b	۲۳/۲ b	۲۳/۲ b
۲۵٪	۸۸/۲ a	۴۹/۸ a	۱۴/۱ a	۶/۶۵ d	۱۳/۲۲ a	۱۴/۰۵ a	۸/۷۵ a	۱۰۳ a	۱۰۳ a
۵۰٪	۸۵/۲ a	۳۶ b	۱۳/۱ a	۷/۱۰ c	۱۲/۰۳ ab	۱۳/۱۸ab	۴/۳۳ b	۴۹/۳ b	۴۹/۳ b
۷۵٪	۷۷/۲ ab	۳۰/۸ b	۱۰/۴ b	۷/۵۲ b	۹/۶۲ bc	۱۱/۰۸ bc	۳/۴۶ b	۵۰/۹ b	۵۰/۹ b

میانگین‌های دارای حروف متفاوت در هر ستون، بر اساس آزمون دانکن در سطح احتمال ۵٪ دارای تفاوت معنی‌دار می‌باشند.

جدول ۵. آزمایش واریانس داده‌های آزمایش اثر ورمی کمپوست بر شاخص‌های رشد ریشه و ساقه اسفرزه.

منبع تغییرات	درجه آزادی	طول ساقه	وزن خشک	وزن تر	طول ریشه	وزن خشک	وزن تر	قطر ساقه	قطر ریشه
ورمی کمپوست	۳	۵۷/۴**	۵/۷۷۴**	۰/۱۳۹**	۰/۴۷۸**	۲۱۷*	۰/۵۳۵**	۰/۰۷۷۲*	۰/۱۴۰۸**
خطا	۱۶	۱/۸۵	۰/۷۷۸	۰/۰۰۰۹	۰/۰۲	۴۸/۶	۰/۰۴۲	۰/۰۲۵۷	۰/۰۱۷۵
ضریب تغییرات		۱۱/۵۱	۴۳/۰۶	۴۷/۱۳	۸/۵۴	۳۷/۱۹	۳۱/۳۴	۳۷/۱۹	۱۰/۴۶

** و * به ترتیب معنی‌دار در سطوح احتمال ۱٪ و ۵٪

(جدول ۴). اثر ورمی کمپوست بر شاخص‌های رشد گیاه ۳ ماهه اسفرزه آزمایش واریانس داده‌های مربوط به شاخص‌های رشد گیاه سه‌ماهه اسفرزه (جدول ۵) نشان داد که اثر تیمار ورمی کمپوست بر شاخص‌های طول، قطر، وزن تر و خشک ساقه و ریشه گیاه اسفرزه معنی‌دار است. بررسی سطوح مختلف ورمی کمپوست نشان داد که اختلاف شاخص‌های رشد بخش هوایی و ریشه در درصدهای مختلف ورمی کمپوست کاملاً معنی‌دار می‌باشد. همچنین، مقایسه میانگین شاخص‌های طول، وزن تر و خشک ریشه و

ورمی کمپوست و بیشترین میانگین زمان ظهور در تیمار شاهد و پس از آن در ۷۵٪ به دست آمده است (جدول ۴). همچنین، بیشترین بنیه وزنی تر و خشک در ۲۵٪ ورمی کمپوست تعیین شد و دیگر تیمارها با هم تفاوت معنی‌داری نداشتند. بررسی اثر سطوح مختلف ورمی کمپوست بر بنیه گیاه ۲۰ روزه نشان داد که بیشترین بنیه وزنی تر و خشک گیاه مربوط به تیمار ۲۵٪ ورمی کمپوست است. تیمارهای ۵۰ و ۷۵ درصد ورمی کمپوست با شاهد تفاوت معنی‌داری نشان ندادند

جدول ۶. اثر مقادیر ورمی کمپوست بر شاخص‌های رشد گیاهچه (طول، قطر، وزن تر و خشک ریشه و ساقه) سه‌ماهه اسفرزه

تیمار	طول ساقه	بخش هوایی	وزن خشک	قطر ساقه	طول ریشه	وزن تر ریشه	وزن خشک ریشه	قطر ریشه
۰	۷/۱۸c	۰/۴۷۸b	۰/۰۸۱b	۱/۴۹۱b	۱۶/۲b	۰/۱۳c	۰/۰۲۶b	۰/۹۵c
٪۲۵	۱۳/۳ab	۲/۷۴۴a	۰/۴۵۲a	۲/۲۲۶a	۲۴/۴ab	۰/۵۲۲b	۰/۰۸۵b	۱/۳۳ab
٪۵۰	۱۵/۱a	۲/۷۴۲a	۰/۴۰۷a	۲/۳۴۵a	۳۰/۶۹a	۰/۹۱۸a	۰/۳۰۳a	۱/۴۲۵a
٪۷۵	۱۱/۸b	۲/۲۳۲a	۰/۲۶۶ab	۱/۷۶۵b	۱۷/۸b	۰/۶۴b	۰/۰۶۶b	۱/۱bc

میانگین‌های دارای حروف متفاوت در هر ستون، بر اساس آزمون دانکن در سطح احتمال ۵٪ دارای تفاوت معنی‌دار می‌باشند.

جدول ۷. آزمایش واریانس داده‌های آزمایش اثر ورمی کمپوست بر ابعاد و رنگیزه‌های برگ اسفرزه

منبع تغییرات	درجه آزادی	کلروفیل a	کلروفیل b	کلروفیل کل	کاروتنوئید	طول برگ	عرض برگ
ورمی کمپوست	۳	۰/۲۸۷۳**	۰/۲۲۸۴**	۱/۲۳**	۰/۰۱۵۳*	۳۱/۹۴۶**	۴/۰۵۸۳**
خطا	۱۶	۰/۰۰۵	۰/۰۲۲۰	۰/۰۲۲	۰/۰۰۴۳	۰/۶۲۸۶	۰/۱۷۹۷

** و * به ترتیب معنی‌دار در سطوح احتمال ۱٪ و ۵٪

اثر ورمی کمپوست بر ابعاد و رنگیزه‌های برگ

میانگین مربعات حاصل از آزمایش واریانس اثر ورمی کمپوست بر طول و عرض برگ و محتوای کلروفیل‌ها و کاروتنوئید در برگ گیاه سه‌ماهه اسفرزه معنی‌دار است (جدول ۷). مقایسه میانگین طول و عرض برگ گیاه سه‌ماهه اسفرزه (جدول ۸) در بین تیمارها نشان داد که طول و عرض برگ در ٪۵۰ به ترتیب ۳/۲ برابر و ۹۸٪ و در ٪۲۵ به ترتیب ۳/۱۵ برابر و ۷۰٪ نسبت به شاهد افزایش داشته است و عرض برگ در ٪۷۵ و شاهد با هم تفاوت معنی‌داری نداشتند. میزان کلروفیل a و b در تیمارهای ۲۵ و ۵۰ درصد ورمی کمپوست و کلروفیل کل در تیمار ٪۲۵ به طور معنی‌داری بیشتر از شاهد بود. ولی میزان کلروفیل a و b در تیمار ٪۷۵ کمتر از شاهد و میزان کلروفیل کل آن کمتر از شاهد بود. تیمار ٪۷۵، میزان کلروفیل a، b و کل را به ترتیب ۶۶، ۵۵ و ۸۴ درصد نسبت به شاهد کاهش داد. میزان کلروفیل کل در تیمار ٪۵۰، در حد شاهد و کلروفیل b را بیشتر از شاهد نشان داد. میزان کاروتنوئید در تیمارهای ۲۵ و ۵۰ درصد تفاوت معنی‌داری با تیمار ٪۷۵ نشان داد؛ ولی با شاهد تفاوت معنی‌دار نشد (جدول ۸).

بخش هوایی (جدول ۶) نشان داد که میزان این شاخص‌ها در تیمار ٪۵۰ ورمی کمپوست در حد معنی‌داری بیشتر از سایر تیمارها بوده است. تیمار ٪۵۰ ورمی کمپوست طول، وزن تر و خشک بخش هوایی را نسبت به شاهد به ترتیب به میزان ۲/۱، ۵/۷ و ۵ برابر و طول و وزن تر و خشک ریشه را نسبت به شاهد به ترتیب به میزان ۸/۸، ۷ برابر و ۱۱/۵ برابر افزایش داده است. نتایج نشان داد که وزن تر ریشه با کاربرد ورمی کمپوست به طور معنی‌داری نسبت به شاهد افزایش داشت. همچنین، مشاهده شد که این افزایش در تیمارهای ۲۵ و ۷۵ درصد ورمی کمپوست به طور یکسان نسبت به تیمار ٪۵۰، اثر کمتری بر افزایش وزن تر ریشه داشته است. وزن خشک ریشه در تیمار ٪۵۰ حجمی ورمی کمپوست به طور معنی‌داری نسبت به شاهد و سایر تیمارها افزایش داشت. بیشترین میزان قطر ساقه و ریشه در تیمار ٪۵۰ ورمی کمپوست به دست آمد. قطر ساقه به ترتیب ۵۷ و ۳۲ درصد و قطر ریشه ۵۰ و ۲۹ درصد نسبت به شاهد و ٪۷۵ ورمی کمپوست افزایش یافت. البته تیمار ٪۲۵ در قطر ساقه مشابه ٪۵۰ و در قطر ریشه تفاوت معنی‌داری با این تیمار نداشت (جدول ۶).

جدول ۸. اثر مقادیر مختلف ورمی کمپوست بر طول و عرض برگ و مقادیر کلروفیل a, b, کل و کاروتنوئید در گیاه اسفرزه سه‌ماهه

تیمار	کلروفیل a (میلی گرم در گرم وزن تر)	کلروفیل b (میلی گرم در گرم وزن تر)	کلروفیل کل (میلی گرم در گرم وزن تر)	کاروتنوئید (میلی گرم در گرم وزن تر)	عرض برگ	طول برگ
۰	۰/۸۳b	۰/۴۲b	۱/۲۰b	۰/۱۱ ab	۳/۴۱b	۲/۶۴c
٪۲۵	۱/۰۹a	۰/۷۸a	۱/۸۷a	۰/۱۶a	۱۰/۷۷a	۴/۵a
٪۵۰	۰/۹۹a	۰/۶۰a	۱/۲۵b	۰/۱۷a	۱۱/۲۳a	۵/۲۵a
٪۷۵	۰/۵۰c	۰/۲۷c	۰/۶۵c	۰/۰۵b	۷/۸۳b	۳/۳۷b

میانگین‌های دارای حروف متفاوت در هر ستون، بر اساس آزمون دانکن در سطح احتمال ۵٪ دارای تفاوت معنی‌دار می‌باشند.

بحث

نتایج حاصل از آزمایش عصاره ورمی کمپوست (آزمایش اول) نشان داد که کاربرد نسبت‌های مناسب عصاره ورمی کمپوست (۲۰ و ۴۰ درصد) می‌تواند درصد جوانه‌زنی، شاخص جوانه‌زنی و نیز ظرفیت جوانه‌زنی بذر اسفرزه را نسبت به تیمار شاهد در سطح معنی‌داری افزایش دهد؛ از سویی، زمان رسیدن به ۵۰٪ جوانه‌زنی و میانگین زمان جوانه‌زنی را کاهش دهد. بررسی اثر عصاره ورمی کمپوست بر رشد ریشه‌چه و ساقه‌چه دانه‌رست اسفرزه (جدول ۲) نیز نشان داد که همانند جوانه‌زنی، نسبت‌های مناسب عصاره ورمی کمپوست، رشد ریشه و ساقه را افزایش داد. این نتایج بیان‌کننده این است که عصاره ورمی کمپوست بنیه بذر را تقویت می‌کند که افزایش شاخص بنیه طولی هم این نظر را تأیید می‌کند. به طور مشابهی، آزمایش دوم نشان داد که تیمار ۲۵٪ ورمی کمپوست، شاخص‌های ظهور گیاهچه مانند شاخص ظهور، ضریب ظهور، نرخ ظهور و درصد ظهور نهایی را نسبت به شاهد افزایش و میانگین زمان ظهور را کاهش می‌دهد (جدول ۴). این نتایج نشان می‌دهد که نسبت‌های مناسب ورمی کمپوست، سرعت و میزان جوانه‌زنی بذر را در مدت زمان کمتری افزایش داده و بنیه بذر و دانه‌رست را تقویت می‌کند. این اثر بسیار با ارزش می‌باشد. زیرا در تحقیقات متعدد، همبستگی مثبت بین بنیه بذر و سرعت و یکنواختی ظهور و حتی عملکرد مزرعه‌ای گیاهان نشان داده شده است.

ناگوالما و همکاران (۲۷)، گزارش کردند که طول دانه رست‌های ذرت، ۴۸ ساعت پس از تیمار با عصاره ورمی کمپوست، در حد معنی‌داری بیشتر از تیمار شاهد بود. آنها معتقدند که تفاوت مشاهده شده در طول دانه رست‌های ذرت، نشان‌دهنده وجود هورمون‌های تشدید کننده رشد گیاه در عصاره ورمی کمپوست است. تحقیقات پیشین نشان می‌دهد که استفاده از ورمی کمپوست، ظرفیت نگهداری آب در خاک را افزایش می‌دهد (۸) و با توجه به اینکه فرایند جوانه‌زنی تا حدود زیادی وابسته به دسترسی به میزان زیاد آب در خاک است، پس احتمالاً این خاصیت یکی از علت‌های تقویت جوانه‌زنی توسط ورمی کمپوست است. ولیکن چون همین خاصیت در آزمایش اول نیز مشاهده شده است و در آن آزمایش ذرات جامدی که در جذب آب نقش دارند حضور نداشته‌اند، می‌توان احتمال داد که عوامل دیگری که می‌توانند به عنوان محرک‌های جوانه‌زنی عمل کنند نیز در عصاره ورمی کمپوست وجود دارند که از آن جمله می‌توان به وجود هورمون‌های رشد اشاره کرد. پژوهش‌های دیگر، حضور تنظیم کننده‌های رشد، از جمله اکسین، سیتوکینین و جیبرلین در ورمی کمپوست را گزارش کرده‌اند (۱۲).

داده‌های مربوط به شاخص‌های رشد (جدول ۵) نشان داد که تیمار ۵۰٪ ورمی کمپوست قطر، طول، وزن تر و خشک ریشه و بخش هوایی (جدول ۶) و نیز طول و عرض برگ (جدول ۸) را در حد معنی‌داری افزایش داده است. در آزمایش اول نیز

تیمار ۴۰٪ عصاره ورمی کمپوست توانست طول ریشه و ساقه دانه رست را در حد معنی داری افزایش دهد. مقدم و همکاران (۲۶) نیز گزارش کردند که کاربرد ورمی کمپوست با غلظت ۳۰٪ حجمی در *Lillium* آسیایی هیبرید شده موجب افزایش سطح برگ، وزن خشک برگ، وزن تر و خشک ساقه، ارتفاع و قطر ساقه و تعداد و طول ریشه در نتیجه بهبود جذب عناصر پرمصرف (K و Ca) و کم مصرف (Fe و Zn) در هر دو بافت ریشه و ساقه شده است. همچنین، طبق گزارش کارمگامو دانیل (۱۸)، ورمی کمپوست وزن خشک و تر و نیز عملکرد گیاه *Vigna unguiculata* را افزایش داده و باعث زیاد جوانه زنی (۹۳٪) در لوبیای مانگ (*Vigna radiata*) در مقایسه با تیمار شاهد (۸۴٪) شد. سینگ و همکاران (۳۵)، معتقدند که افزایش سطح برگ و وزن خشک برگ در توت فرنگی کشت شده در ورمی کمپوست به دلیل وجود اسیدهای هومیک زیاد در ورمی کمپوست می باشد. در گیاه فلفل، کاربرد ورمی کمپوست در غلظت های ۱۵ و ۲۰ درصد موجب افزایش در پارامترهای رشد گیاه در مقایسه با کاربرد کود شیمیایی و نیز شاهد بدون ورمی کمپوست در گلدان ها و زمین شد. کاربرد غلظت های بیشتر کمپوست در این آزمایش، توسط محصولات جذب نشده و در خاک باقی می ماند (۲۸). اثر مثبت ورمی کمپوست بر رشد گونه های گیاهی را می توان به بهبود ویژگی های فیزیکی و شیمیایی و همچنین افزایش میزان دسترسی گیاه به مواد غذایی معدنی نسبت داد (۹ و ۲۴).

همچنین نتایج این تحقیق نشان داد که تیمارهای ۲۵ و ۵۰ درصد ورمی کمپوست، میزان کلروفیل a، کلروفیل b، کلروفیل کل و کاروتنوئید را نسبت به شاهد به طور معنی داری افزایش می دهد (جدول ۸). مشابه با این نتایج، نارخد و همکاران (۲۸) گزارش کردند که محتوای کلروفیل در برگ فلفل با کاربرد ۲۰٪ ورمی کمپوست افزایش یافت. مارشتر (۲۵) نشان داد که افزایش سطح نیتروژن در نتیجه کاربرد ورمی کمپوست منجر به افزایش رشد گیاه و محتوای کلروفیل شد. اثر مثبت تیمار ورمی کمپوست در محتوای کلروفیل برگ در گیاه تاج خروس

(*Amaranthus*)، با ۲-۳ برابر افزایش در ۲۷ روز بعد از جوانه زنی نیز گزارش شده است (۳۶). کاربرد ورمی کمپوست با غلظت های متفاوت روی گیاهان *Vigna radiata* (ماش سبز) و *Centella asiatica* موجب افزایش رشد، بیوماس و محتوای کلروفیل این گیاهان شد. از طرفی، حداکثر پاسخ گیاه در غلظت ۲۰٪ ورمی کمپوست موجود در خاک به دست آمد و غلظت بیشتر آن تأثیری نداشت (۲۹).

اثرهای مثبت تیمار ۴۰٪ عصاره ورمی کمپوست روی جوانه زنی و رشد گیاهچه و یا تیمارهای ۲۵ و ۵۰ درصد ورمی کمپوست جامد روی جوانه زنی و رشد گیاهچه و محتوای رنگیزه های آن احتمالاً ناشی از آثار مثبت ورمی کمپوست در تقویت خواص فیزیکی و شیمیایی خاک، افزایش دسترسی به مواد غذایی (۲۴)، ظرفیت نگهداری آب (۸) و همچنین مرتبط با وجود مواد فعال بیولوژیک ناشی از کنش متقابل میکروارگانیسم ها و کرم های خاکی (در حین فرآوری ورمی کمپوست)، مانند برخی هورمون های گیاهی (۱۳) و نیز ترکیبات هوموس (ماده تحریک کننده رشد) (۸) در ورمی کمپوست، است.

علی رغم همه نتایج مثبت به دست آمده از تیمار ورمی کمپوست در این پژوهش و سایر گزارش های محققین، نتایج هر دو آزمایش این پژوهش نشان داد که مقادیر زیاد ورمی کمپوست (۷۵٪) و یا عصاره آن (۸۰ و ۱۰۰ درصد) نسبت به تیمارهای ۲۵ و ۵۰ درصد ورمی کمپوست و یا ۴۰٪ عصاره آن، اثر کمتری بر جوانه زنی و رشد گیاهچه اسفرزه داشته اند و اثر آنها در حد شاهد یا کمتر بوده است. اثر منفی ورمی کمپوست بر جوانه زنی و رشد اولیه گیاهچه به وسیله ایوینش (۱۶) و بوکرفیلد و همکاران (۱۱) نیز گزارش شده است. احتمالاً ورمی کمپوست با تأمین عناصر غذایی و افزایش کلروفیل و در نتیجه بهبود فتوسنتز و یا به دلیل برخورداری از برخی هورمون های رشد گیاهی نظیر اکسین و سیتوکینین، رشد گیاه را افزایش می دهد. اما غلظت های زیاد آن به دلیل ایجاد تنش اسمزی در محیط و یا نسبت های زیاد هورمون هایی نظیر

ورمی‌کمپوست افزایش یافته است و بیشترین مقدار در تیمارهای ۵۰، ۷۵ و ۱۰۰ درصد ورمی‌کمپوست به‌دست آمد. در مقابل، ایوینش (۱۶) گزارش کرده که کاربرد مقادیر بیش از ۱۰-۲۰ درصد ورمی‌کمپوست، جوانه‌زنی بذر و رشد گیاهچه بسیاری از گیاهان، از جمله نخود، لوبیا، کدو چینی و تربچه، را به شدت ممانعت کرده است. بوکرفیلد و همکاران (۱۱) گزارش کرده‌اند که افزایش غلظت ورمی‌کمپوست موجب کاهش تصاعدی جوانه‌زنی تربچه می‌شود. احتمالاً تفاوت در نتایج آزمایش‌های مختلف به عوامل متعددی، از جمله مواد مورد استفاده در تهیه ورمی‌کمپوست، گونه‌های کرم خاکی مورد استفاده در تولید آن، نوع گونه گیاهی، شرایط آزمایش و روش تهیه عصاره ورمی‌کمپوست بر می‌گردد.

نتیجه‌گیری

در مجموع، نتایج این پژوهش و سایر تحقیقات بیانگر آن است که اثر ورمی‌کمپوست یا عصاره آن وابسته به میزان غلظت است و باید با آزمایش‌های مقدماتی، میزان مناسب آن برای هر گیاه را تعیین کرد. اما در کل، بهتر است از کاربرد مقادیر خیلی زیاد آن در مزارع خودداری شود. بر طبق نتایج این آزمایش، کاربرد ۲۵٪ یا ۵۰٪ ورمی‌کمپوست به‌منظور جوانه‌زنی و رشد اولیه نشاهای اسفرزه در شرایط گلخانه توصیه می‌شود. اما این بررسی در مراحل اولیه جوانه‌زنی تا نیمه رشد رویشی گیاه بوده و لازم است قبل از هر توصیه عملی در سطح مزرعه و تا پایان دوره زایشی نیز تحقیق شود.

اکسین که در غلظت‌های زیاد بازدارنده رشد گیاه هستند اثر منفی بر جوانه‌زنی و رشد گیاهچه دارد. از سویی، ورمی‌کمپوست حاوی بسیاری از اسیدهای فنلی (مانند اسید گالیک و اسید کلروژنیک) است که موجب مقاوم سازی گیاهان در برابر عوامل بیماری‌زا می‌شوند (۳۰). ممکن است میزان این ترکیبات فنلی در ورمی‌کمپوست بر جوانه‌زنی و پاسخ‌های رشد گیاهان اثر داشته باشد. گزارش شده است که ترکیبات فنلی متنوع، از جمله اسید گالیک، اثر منفی در نمو گیاه داشته و ماده خشک، توسعه برگ، رشد ساقه و محتوای کلروفیل برگ را کاهش می‌دهد (۳۰). از سویی، نشان داده شده که ترکیبات فنلی در غلظت کم تا متوسط (۵-۱۰-۳۰ مولار) اثر محرک و در غلظت زیاد (۲-۱۰ مولار) اثر ممانعت کننده بر جوانه‌زنی بذر و رشد گیاهان دارند (۳۱). بنابراین، ترکیبات فنلی موجود در ورمی‌کمپوست می‌توانند دلیل مناسبی برای توجیه اثرهای تحریک کننده یا بازدارنده ورمی‌کمپوست در غلظت‌های مختلف روی جوانه‌زنی بذر و رشد گیاهچه اسفرزه باشند.

بیشترین تحریک رشد گونه‌های محصولات مختلف گیاهی در گزارش‌ها ۲۰-۴۰ درصد (۵۰٪) جایگزینی با ورمی‌کمپوست ذکر شده است (۹) که با نتایج تحقیق حاضر مطابقت دارد. به هر حال، اکثر این گزارش‌ها بیان کرده‌اند که میزان بیشتر از آن، افزایش رشد گیاه را در پی ندارد. نتایج ما نیز نشان می‌دهد که در تیمار ۷۵٪، اثر ورمی‌کمپوست در مقایسه با شاهد به صفر می‌رسد و یا حتی منفی می‌شود. این در حالی است که لازکانو و همکاران (۱۹) گزارش کردند که حجم ریشه و تعداد انشعابات ریشه گیاهان گوجه‌فرنگی در تیمار با کمپوست و

منابع مورد استفاده

۱. قهرمان، ا. ۱۳۶۷. فلور رنگی ایران. جلد یازدهم، انتشارات مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع، شماره ۱۳۳۹.
2. Alvarez, R. and S. Grigera. 2005. Analysis of soil fertility and management effects on yields of wheat and corn in the rolling Pampa of Argentina. J. Agron. Crop Sci. 191: 321-329.
3. Anderson, J.W., M.H. Davidson and L. Blonde. 2000. Long-term cholesterol-lowering effects of psyllium as an adjunct to diet therapy in the treatment of hypercholesterolemia. Am. J. Clin. Nutr. 71: 1433-1438.
4. Arnon, D.I. 1946. Copper enzyme in isolated chloroplast 1-Polyphenoloxidase in Beta vulgaris. Plant Physiol. 24: 1-15.
5. Arancon, N.Q., C.A. Edwards, R.M. Atiyeh and J.D. Metzger. 2004. Effects of vermicomposts produced from food waste on greenhouse peppers. Bioresour. Technol. 93: 139-144.

6. Ascitutto, K., M.C. Rivera, E.R. Wright, D. Morisigue and M.V. López. 2006. Effect of vermicompost on the growth and health of *Impatiens wallerana*. Int. J. Exp. Bot. 75: 115-123.
7. Association of Official Seed Analysis (AOSA). 1983. Seed vigor Testing Handbook. Contribution No. 32 to the Handbook on Seed Testing, Spring Field.
8. Atiyeh, R.M., N. Arancon, C.A. Edwards and J.D. Metzger. 2002. The influence of earthworm processed pig manure on the growth and productivity of marigolds. Bioresour. Technol. 81: 103-108.
9. Atiyeh, R.M., C.A. Edwards, S. Subler and J.D. Metzger. 2001. Pig manure vermicompost as a component of a horticultural bedding plant medium: Effects on physicochemical properties and plant growth. Bioresour. Technol. 78: 11-20.
10. Board, N. 2002. Herbs Cultivation and Their Utilization. Asia Pacific Business, Inc., India.
11. Buckerfield, J.C, T.C. Flavel, K.E. Lee, K.A. Webster and G. Osmaond. 1999. Vermicompost in solid and liquid forms as a plant growth promoter. Pedobiol. 43:753-759.
12. Edwards, C.A., N.Q. Arancon and S. Greytak. 2006. Effects of vermicompost teas on plant growth and disease. BioCycle 47: 28-31.
13. Edwards, C.A., N.Q. Arancon, M. Vasko-Bennett, A. Askar and G. Keeney. 2010. Effect of aqueous extracts from vermicomposts on attacks by cucumber beetles (*Acalymna vittatum*) (Fabr.) on cucumbers and tobacco hornworm (*Manduca sexta*) (L.) on tomatoes. Pedobiol. 53(2): 141-148.
14. Ellis, R.H. and E.H. Roberts. 1981. The quantification of ageing and survival in orthodox seeds. Seed Sci. Technol. 9: 377-409.
15. Griffe, P., S. Metha and D. Shankar. 2003. Organic Production of Medicinal, Aromatic and Dye-Yielding Plants (MADPs): Forward, Preface and Introduction. FAO.
16. Ievinsh, G. 2011. Vermicompost treatment differentially affects seed germination, seedling growth and physiological status of vegetable crop species. Plant Growth Regul. 65: 169-181.
17. ISTA. 2003. Handbook for Seedling Evaluation. 3rd Ed., International Seed Testing Association, Zurich, Switzerland, 223 p.
18. Karmegam, N. and T. Daniel. 2000. Effect of biodigested slurry and vermicompost on the growth and yield of cowpea (*Vigna unguiculata* L.). Environ. Ecol. 18(2): 367-370.
19. Lazcano, C., J. Arnold, A. Tato, J.G. Zaller and J. Domínguez. 2009. Compost and vermicompost as nursery pot components: Effects on tomato plant growth and morphology. Agric. Res. 7(4): 944-951.
20. Libster, M. 2002. Herb Guide for Nurses. Delmar, Thomson Learning, Inc., USA, pp. 450-457.
21. Lichtenthaler, H. 1987. Chlorophylls and carotenoids: Pigments of photosynthetic biomembranes. Methods of Enzymology, 148: 350-382.
22. Maguire, J.D. 1962. Speed of germination aid in selection and evaluation for seedling emergence and vigour. Crop Sci. 2: 176-177.
23. Maheswarappa, H.P., H.V. Nanjappa and M.R. Hegde. 1999. Influence of organic manures on yield of arrowroot, soil physico-chemical and biological properties when grown as intercrop in coconut garden. Ann. Agric. Res. 20(3): 318-323.
24. Marinari, S., G. Masciandaro, B. Ceccanti and S. Grego. 2000. Influence of organic and mineral fertilizers on soil biological and physical properties. Bioresour. Technol. 72(1): 9-17.
25. Marschner, H. 1986. Mineral Nutrition of Higher Plants. Academic Press, London.
26. Moghadam, A.R., Z. Oraghi and F. Saidi. 2012. Vermicompost induced changes in growth and development of *Lilium Asiatic* hybrid var. Navona. Agric. Res. 7(17): 2609-2621.
27. Nagavallema, K.P., S.P. Wani, S. Lacroix, V.V. Padmaja, C. Vineela, M. Babu Rao and K.L. Sahrawat. 2004. Vermicomposting: Recycling waste into valuable organic fertilizer. Global Theme on Agrecosystems Report No. 8, International Crops Research Institute for the Semi-Arid Tropics, Andhra Pradesh, India, 20 p.
28. Narkhede, S.D., S.B. Attarde and S.T. Ingle. 2001. Study on the effect of chemical fertilizer and vermicompost on growth of chilli pepper plant (*Capsicum annum*). Appl. Sci. Environ. Sanit. 6: 327-332.
29. Nirmala, C.H., T. Vijaya, M. Chandra, M. Kalla and K. Ramesh. 2009. The effects of vermicompost on growth and yield of *Vigna radiata* and *Centella asiatica*, two important medicinal plants. Plant Bioassay Assess. 4: 160-164.
30. Patterson, D.T. 1981. Effects of allelopathic chemicals on growth and physiological responses of soybean (*Glycine max*). Weed Sci. 29: 53-59.
31. Reigosa, M.J., X.C. Souto and L. Gonza'lez. 1999. Effect of phenolic compounds on the germination of six weed species. Plant Growth Regul. 28: 83-88.
32. Sahni, S., B.K. Sarma, D.P. Singh, H.B. Singh and K.P. Singh. 2008. Vermicompost enhances performance of plant growth-promoting rhizobacteria in *Cicer arietinum* rhizosphere against *Sclerotium rolfsii* and quality of strawberry (*Fragaria x ananassa* Duch.). Crop Protec. 27: 369-376.
33. Scott, S.J., R.A. Jones and W.A. Williams. 1984. Review of data analysis methods for seed germination. Crop Sci.

- 24: 1192-1199.
34. Shakirova, F.M. and D.R. Sahabutdinova. 2003. Changes in the hormonal status of wheat seedlings induced by salicylic acid and salinity. *Plant Sci.* 164: 317-322.
35. Singh, R., R.R. Sharma, S. Kumar, R.K. Gupta and R.T. Patil. 2008. Vermicompost substitution influences growth, physiological disorders, fruit yield and quality of strawberry (*Fragaria ananassa* Duch.). *Bioresour Technol.* 99: 8507-8511.
36. Uma, B. and M. Malathi. 2009. Vermicompost as a soil supplement to improve growth and yield of *Amaranthus* species. *Agric. Biol. Sci.* 5: 1054-1060.
37. Wani, S.P., O.P. Rupela and K.K. Lee. 1995. Sustainable agriculture in the semi-arid tropics through biological nitrogen fixation in grain legumes. *Plant Soil* 174: 29-49.